Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

semitonio p apotome adiapēte cum tono superi dicū gph
dimus ex tribus p maiorib semitonijs / et ex duob mi
noribus hec iunctio dicē ē ipposita. p tonium cum
minus semitonium hec iunctio diatessaron supera
dit tritonium p semitonia duo minora. Diapente
perfectum p unum semitonium. Sed i perfectum p tonium
precise transcendit / ob i telligenti omnia ista pa
tent / Cum duabus distancia diatessaron speciebus
vt diapente cum semitonio componatur / semitonium
minus coniungi pt / Cum prima. s. & secunda. ex tri
bus tonis semitonijs que duobus ipsis coniunctionis
tres sesquioctavas / duas que minoris semitonij
proportiones i eo i telligimus. In greca manu
hec coniunctio reperitur ab hypatehypaton ad hea
nosmeson. ab hypatemeson ad tritedizeumenon. La
tine. ab. primo ad q primum. A b-c primo ad c secundum
Quod i sedibus Latine manus reperiri possit
supius est expressum. De eius aut proportione que
consistit i proportione sup 47 plicate gi i ferius
i suo loco dicetur. Sequuntur exempla: